

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שבעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת

דברים -

חזון

◆◆◆

שנת

תשפ"ג

◆◆◆

גליון 212

תורה הקדושה!

"דא גזירת אורייתא"

חיל ומורא אחזתנו, בעת שהגיעה השמועה ה"נוראה", שבמדינה אחת, נתנו אישור חוקי, רח"ל, לשרוף בפומבי את "התנ"ך... ה' ירחם.

וכפי שאמרו, ה' בזדונם לעשותו בשב"ק שעברה, וב"ה נתבשרנו לאחר השבת, שקרה נס!! וברגע האחרון ברחמי שמים מרובים, חזרו בהם אותם "מחרי ה'" ולא שרפו, נס גדול!!

[ובעת קריאת התורה, כשקראו בפר' מטות (ל"א כ"א) זאת חקת התורה, ומתרגם אונקלוס "דא גזירת אורייתא" חששנו ביותר, כמ"ש הפוסקים (ס' תק"פ) על רמז זה בערב שב"ק חוקת], אך ברוב רחמי השי"ת על עמו ישראל, וכבוד תורתו הק', לא הוציאו זממם ב"ה.

התרעה "משמים"

והנה לימדנו רבנו, שכמגיע מצב ש"כמעט" קרה איזה דבר ח"ו, ובנס נתבטל. כמו שה' הרבה פעמים שרצו לבצע רח"ל פיגוע, ונמנע ברגע האחרון, אי אפשר לעבור לסדר היום, ולחשוב - זהו, ב"ה ה' נס, ולהמשיך הלאה, אלא יש כאן "קריאה משמים", ורוצים לומר לנו שחלילה וחס יש גזירה... רק הקב"ה ברחמי המרובים הצילנו.

וכך אמר בתקופת "האינתיפאדה" פסח תשס"ב, באמת רואים נסי נסים, בכל ההתרעות, ואנשים לא שמים לב כ"כ, שהרי אם ה' יכול להיות פיגוע והקב"ה עזר ולא קרה...

הרי צריך להבין שצריך לעשות "תשובה", כי אחרת בשביל מה עושה הקב"ה את הנס הזה. רק שרוצה הקב"ה לומר ג"כ "התרעה", לא התרעה של ערבים, אלא התרעה של הקב"ה! הקב"ה אומר תדעו לכם שצריך לעשות תשובה, ואם ח"ו לא עושים תשובה, זה לא טוב... ע"כ.

א"כ מה נאמר על דבר "נורא" שכזה, הרי זה חילול ה' שאין לתאר ואין לשער, ואם נשלחה לנו הודעה "שמימית" ששייך ח"ו כזו מציאות, ומאשרים את זה ג"כ חוקי, הלא דבר הוא. אלא שבעוה"ר רבנו איננו אתנו לומר מה רצון הקב"ה כעת, אך נוכל להביא מה ששמענו מפ"ק, בשנת תשס"ה, כשהדליק שוטה רח"ל ארון קודש, בבית מדרשו של מרן פוה"ד הגאון רבי נסים קרליץ זצוק"ל, ונשרפו רח"ל "חמשה ס"ת", ואמר רבנו שזה שליח "משמים" לעורר - להתחזק בכבוד "תלמידי חכמים".

גדולי תורה - יכבדו תורה

וברשות רבות, אעלה מחשבה שנתעוררתי לאחרונה, ויה"ר שיהי' לתועלת "לכולנו".

יש להתבונן, מה הפשט שאנשים גדולים, מכבדים כל תלמיד חכם, וכל אברך, ובן ישיבה, וכפי שראינו אצל רבנו שה' קם "מלא קומתו" לפני אברך ת"ח כבן ארבעים! וכדו' ראינו אצל הרבה גדולי עולם, ולמה "ענקים" אלו מרגישים צורך לכבד, ואצלנו... כמדומה הדבר חלש...

ועל פניו יש לומר, שהגדולים רצונם לעודד את הצורבי דרבנו, אך כפי שנראים פני הדברים יש כאן דבר פשוט יותר.

ונביא משל בענין "כסף", ילד קטן לא מחשיב כסף, ואף אם תתן לו ביד אלף דולר, יחשוב שזה ניירות צבעוניים, ומיד יקמטם ואפי' יקרע אותם, למה? כי איננו יודע את החשיבות של הדבר שמחזיק, וכמו שהגמ' מלמדת השבוע בדף היומי, (גיטין ס"ד ב') אגוז ונוטלו צרור וזרקו וכו', שזה המודד על חריפות שכלו.

ועל דרך זה נדמה לי שככל שאדם "גדל בתורה" יותר ויותר, כך הוא מכיר יותר את "ערך התורה" ולומדי, וממילא התייחסותו והערכתו לכל צורב, היא אחרת לגמרי.

וכמו שאדם רגיל מחשיב "נגיד", כי רואה עליו את הכסף.. ואפילו איננו "מליונר", רק קצת בעל יכולת, כבר מסתכלים עליו...

כך להבדיל אלפי הבדלות, גדולי תורה באמת, שמכירים מהו "ערך האמיתי" של התורה, שלא יסולא בפז.. רואים את כל "בן תורה" שיושב באהלה של תורה, אשטיקל גביר.. וככל שעמל בתורה יותר, ובקי יותר בתורה, גדלותו עולה בעיניהם "הרבה מאד", הוא הרי מיליונר ומיליארדר...

מה יש לקנאות..

וכפי שמספרים שבא אחד לרבנו, שרוצה לקנות מכונית חדשה, וב"ב חוששים מעין הרע.

שאל אותו רבנו, האם אתה יודע ש"ס? השיב לא! וחצי ש"ס אתה כן יודע? לא! ואולי "מסכתא אחת" כן? גם לא! א"כ במה יקנאו בך...

להעריך את "עצמנו"

וכמדומה שזה השורש של "עמי הארץ" שאומרים מי יתן לי תלמיד חכם... כי מי שלא טעם טעמה של תורה, אין לו מושג כלל וכלל בערכה שלא יסולא בפז, וחושב בלבו רח"ל מאי אהנו... כלשון הגמ'.

הבה נתבונן בעצמנו, כמה אנחנו מעריכים "לומדי תורה", וכמה אנחנו מעריכים את לימוד התורה שלנו! כי מי שיועד ערכה של תורה, דבר ראשון מנצל בעצמו כל רגע ורגע, ביודעו "שכל מילה ומילה" שקולה כנגד "כל המצות", כפי שהביא רבנו הרבה פעמים בשם הגר"א.

מעשה שהי'

ואסיים בעובדה קטנה, שחיותי על בשרי.

כשלמדתי בכלל פוניבז', ונכסתי פעם לבית מדרש אחד וחפשתי את החברותא שלי, ולא מצאתיו. וראיתי שם א' מהכולל, ושאלתי בתמימות האם ראית את ר'... ובמקום לענות, התחיל להרים קולו עלי, מה אתה חושב כל אחד הוא רב? וכו' וכו'.

ואחרי שנים, אותו צועק, זכה להיות "מגדולי מבזי התלמידי חכמים בדורנו"... והמבין יבין...

וכשנתחזק בענין זה, נזכה בעז"ה שתתרומם קרן התורה בעולם, ולא יעלה יותר על הדעת ח"ו דברים נוראים שכאלו.

הגמ' אומרת בברכות (דף י"ב ע"ב) **תלמיד חכם שחלה צריך שיחלה עצמו עליו**. והנה מרן ראש הישיבה הגאון רבי ברוך מרדכי בן הינדא מלכה לרפ"ש זקוק עדיין להרבה רחמים וסובל יסורים גדולים. וכפי שהראנו הקב"ה בחסדיו המרובים והנפלאים, שכל התפילות והחזיקים, שעושים כלל ישראל למענו, נשאו פירות, אך עדיין צריך הרבה תפילות. וחובה עלינו להתחזק בכל הכוח, בתורה, ובתפילה, לעזור רחמי אבינו שבשמים, עד שיחזור לאיתנו במהרה, ויתקיים בו עוד ינובון בשיבה, דשנים ורעננים יהיו, להגיד...

עזבם את תורת

ובגודל כח התורה, המציא הקב"ה לידי בימים אלו, דבר נפלא מהגאון הנורא רבי יצחק אייזיק חבר זצ"ל, בביאורו לספר "מעלות התורה". [מה שה' לומד בזה רבנו הרבה, ומצטט דבריהם של המעלות התורה, ושל רבי אייזיק זצ"ל].
ודבריו נסובים על מה שהביא המעלות התורה, את הפסוק מי האיש החכם ויבן את זאת, ואשר דבר פי ה' וגו' על מה אבדה הארץ. ויאמר ה' על **עזבם את תורת**.
כותב רבי אייזיק שמצינו בגיטין (נ"ז א') שארץ ישראל נקראת ארץ "צבי", כמו שאין צבי מחזיק עורו את בשרו [לאחר שהופשט], כך ארץ ישראל אחרי שגלו.
ומבאר כי ארץ הקדושה הזו, אינה תחת המקום וגבול כמו שאר ארצות, שנשארים תמיד כפי המדה הראשונה שניתן להם בשעת הבריאה, אלא ארץ הקודש בטבעה "הלא מצער היא", רק מתרחבת ומתגדלת לפי רוב היושבים בה, ולפי ערך קדושת העם היושב בה.
ועל זה מביא את הנס שה' בבית המקדש שעומדים צפופים ומשתחיים רווחים. ויותר מזה "מקום ארון אינו מן המדה". ומבאר שעיקר הקדושה ע"י התורה, ששם מקום שכינתו ית', ולכן כל מקום שהיתה תורה יותר מתגלה, היה המקום הזה יותר סובל ויוצא מכלל מקום גשמי וכו'.

ומסיים כל זמן שהיו ישראל עוסקים בתורה, ה' מחזיק בדרך נס "ששים ריבוא עיירות", וכשפסקו מן התורה, וגלו מארצם, נסתלקה הקדושה, אז נשארת בטבעה.
וזה שאמרו דבר זה שאלו לנביאים וכו' על מה אבדה הארץ, רצה לומר שאבד מקומה ולא נודע, עד שהשיב הקב"ה שהסיבה לזה על עזבם את תורת, ונסתלקה התורה, ובזה נאבד מקום הארץ, ונשארת בטבעה, עכ"ד בקיצור.

עיקר האבילות - התכלית

ונביא קטע ממה שדובר רבנו בכינוס התעוררות ביארציט מרנא גאון ישראל הגאון רבי חיים עוזר זצוק"ל, בישיבת רבנו חיים עוזר (ה' מנחם אב תש"ס), וז"ל: והנה אנחנו יודעים שבענין של האבל זה לא רק האבל, אלא רוצים שיהי' תכלית, והתכלית הוא שעי"ז שכן אדם יתאבל, הוא יתעורר ויבוא לסיבה שגרמה את האבל, את הסיבה שגרמה את החורבן, וזה הרי ה' שנאת חנם, וביטול תורה.

ואנחנו יודעים שלדאבוננו במצבינו, אפי' שב"ה לומדים, אבל יש מה לשפר, בין בענין ביטול תורה, בין בענין שנאת חנם, יש הרבה מה לשפר, וכל אחד ואחד לא יכול לומר אפשר דרא, שהיום לא ה' קורה ח"ו החורבן, אלא צריך היום מאד מאד חיזוק.

וכפי מה שיותר התחזקו בזה יש יותר סיכויים שנזכה לראות בשמחתה, עי"ז שאנחנו נתחזק בענין של בין אדם לחבירו. ואם לא מתחזקים בזה, מי יודע מתי נוכל לזכות לראות בשמחתה. ומאד צריכים להתחזק בזה, ומה שמתחזקים יותר מתקרבים לראות בשמחתה. ע"כ.

ניתן להשיג את הגליון ברש"י 14 קומה 2 בניילונים ע"י הדלת

שאל יקירנו הרב ר' יאיר אשקלון שליט"א על נוסח תפילת מוסף ראש חודש [וכן בברכת החודש לנוסח הסידור], שמבקשים תחילה על פרנסה וכלכלה, ואח"כ על חיים טובים. ותימה אם אין חיים למה צריך פרנסה. נשמח לקבל תשובות, במס' טל' המופיע בשולי הגליון [אך לא לקרוא בשב"ק].

נשים צדקניות

בשבועות האחרונים, עזבו אותנו לאנחות, שתי נשים צדקניות גדולות, הלא המה, המחנכת הדגולה, הרבנית הצדקנית מרת נחמה מלינובסקי ע"ה, א"ח להגאון רבי דוד מלינובסקי זצ"ל ראש ישיבת "אור התורה", וחמיו של יבלחט"א הגאון רבי אברהם ישעי' קניבסקי שליט"א.

זכתה הצדקנית, להיות ביתה אכסני' של תורה לרבנו, כשהי' צר המקום בישיבתו הק' "גאון יעקב" מלהכיל את בני השיעור, הכינה את "סלון ביתה" למסירת שיעורי רבנו כמה ימים בשבוע.

וכן לחדב"נ הגאון הגדול רבי זאב ברלין שליט"א ראש הישיבה הק', שמסר שם שיעורים מדי יום.

וכן עזבה לאנחות, האשה הצעירה מרת יעל טוהר נגר ע"ה, בת יבלחט"א הרה"ג ר' נחמי' שלו שליט"א ממקורבי רבנו, ומחשובי הקהילה הק' ברחובות, מייסד התלמוד תורה לבני התורה שם.

זכתה בשנותי' המועטות, להרבות גדרי הצניעות באופן מופלא מאד, והיתה אומרת שצניעות זה לא עול, אלא זה "מכובדות פנימית" שזכו לה בנות ישראל, אשרי חלקה.

וגדולה האבידה מאד לבעלה החשוב שיבלחט"א, ירפא ה' שברו ואבלו.

ינחם המקום את המשפחות האבלות והשבורות, תוך שאר אבלי ציון וירושלים, ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו.

"אוהבים דבריה"

המאחרים לצאת...

נהג רבנו להמתין למוצאי שבת "שעתיים זמניות" לאחר השקיעה.

והיינו שלא לעשות מלאכה עד אז, ולכן אף שהי' מבדיל גם קודם לכן, לא הי' מדליק בעצמו את הנר. ובמוצאי שבת חנוכה, הי' ממתין מלהדליק נרות כו"ל.

וכן נהג גם ביום כיפור, שלא לעשות מלאכה, ולא לאכול ולשתות עד שעתיים זמניות לאחר השקיעה.

ולכן כשהי' מתפלל מנחה ונעילה, שנים רבות, בישיבתו הק' "גאון יעקב", לא רצה לחזור עם מכונית אחרי מעריב, אלא הלך את כל הדרך ברגל. וכשחזר הביתה, הי' ממתין מלהבדיל עד זמן הנ"ל.

[והרבנית הצדקנית ע"ה היתה שומעת קודם הבדלה בבהכ"נ].

וסיפר שמרן הגר"ח מבריסק זצוק"ל המשיך את הצום במוצאי יו"ט עד כחצי שעה סמוך לחצות הלילה, כי הוכיח מהכסף משנה דשייך "תוספת שבת ויו"ט", עד קרוב לחצות.

ניתן להאזין מידי יום לדבר תורה בהלכה ואגדה

מרשכבה"ג רבינו מרן ראש הישיבה זצוק"ל שנמסר

ע"י תלמידו החברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

בקו אילת השחר 0799-555555-555 שלוחה 7 ובקול הלשון

לתרומות והנצחות להפצת הגליון השבועי ניתן לפנות למס' 055-7600953 או למייל לאורו נלך s31626532@gmail.com

לתשובות והערות ניתן לפנות להגרמ"י שניידר שליט"א 055-7605629 וכן לקבלת הגליון ניתן לפנות במייל הנ"ל

לתועלת הרבים ניתן להאזין לדברים על פרשת השבוע מרבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה,

ע"י יבדלה"ט החברותא שליט"א כמידי עש"ק בקו אילת השחר שמספרו 0799-555-555 שלוחה 6.